

ΤΟ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΣΑΘΡΟ ΑΦΟΥ «ΔΕΝ ΘΕΣΜΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΤΗΤΑ

Νέος νόμος θα λύσει τον γόρδιο

Της **ΝΤΑΝΙ ΒΕΡΓΟΥ**

Μετά την αδυναμία η οποία καταδείχθηκε με την απόφαση του ΣτΕ για σύναψη ατομικών συμβάσεων με τους εργολαβικούς εργάτες στην καθαριότητα, τη σίτιση και την ασφάλεια στα νοσοκομεία, έρχεται πλέον η κυβέρνηση να πει ότι θα νομοθετήσει, ως όφειλε να είχε κάνει από την αρχή.

Οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία, όπως αρχικά είχε επισημάνει σε δημοσίευσμά της η «Εφ.Συν.» (8.8.2016), σημαίνει κατάργηση των άρθρων που

Το νομικό πλαίσιο, όπως εξηγούσε (δημοσίευμα 8.8.2016) ο Μιχάλης Γιαννάκος, πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Δημοσίων Νοσοκομείων (ΠΟΕΔΗΝ), είναι σαθρό. Το άρθρο 97 του νόμου 4368/2016 «δεν θεσμοθετεί την υποχρεωτικότητα στις διοικήσεις των φορέων του υπουργείου Υγείας να εκδιώξουν τους εργολάβους, αλλά καθορίζει την προαιρετικότητα. Η σχετική διάταξη αναφέρει πως με απόφαση των διοικητικών συμβουλίων των φορέων είναι δυνατόν να συνάπτονται ατομικές συμβάσεις μίσθωσης για την κα-

Απαντώντας στο δημοσίευμα της «Εφ.Συν.», ο αναπληρωτής υπουργός Υγείας Π. Πολλάκης, παραθέτει σύμβαση εργαζομένου από το Γενικό Νοσοκομείο Πατρών «Άγιος Ανδρέας» η οποία επιβεβαιώνει το δημοσίευμα της εφημερίδας

Τη νομοθετική ανεπάρκεια για την υποχρεωτικότητα των συμβάσεων αναγνωρίζει εμμέσως πλην σαφώς το υπουργείο Υγείας με ανακοίνωσή του, στην οποία υπόσχεται ότι θα φέρει νομοθετική λύση

διατηρούν τα συνεργεία στα νοσοκομεία και νομοθέτηση ενός διαφορετικού πλαισίου που θα κατοχυρώνει τις ατομικές συμβάσεις εργασίας των εργατών αυτών με το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Όλα τα υπόλοιπα, όπως ο πρόσφατος νόμος 4368/2016 της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛΛ. που επιτρέπει -αλλά δεν καθιστά υποχρεωτική- τη σύναψη ατομικών συμβάσεων έργου των διοικήσεων των δημόσιων νοσοκομείων απευθείας με τους εργαζομένους, δεν περιορίζουν την ασυδοσία των εργολάβων που θησαυρίζουν. Όσο κι αν φωνάζει βάλλοντας κατά του συνδικαλιστικού οργάνου των εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία -ΠΟΕΔΗΝ- και της «Εφ.Συν.» ο αναπληρωτής υπουργός Υγείας Παύλος Πολάκης, η προαιρετικότητα του νόμου, ο οποίος αναφέρει στο άρθρο 97 ότι «είναι δυνατόν να συνάπτονται ατομικές συμβάσεις μίσθωσης έργου», δεν κατοχυρώνει τους εργαζόμενους και δεν διώχνει τους εργολάβους των ιδιωτικών συνεργείων από τα δημόσια νοσοκομεία.

θαριότητα των κτιρίων, την εστίαση και τη φύλαξη, αφήνοντας έτσι ορθάνοιχτες πόρτες για τη διατήρηση των εργολάβων». Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας, πρόσθετε, «προσπαθεί να επιλύσει εργασιακά δικαιώματα των εν λόγω εργαζομένων με εγκυκλίους, οι οποίες όμως δεν ανατρέπουν τους νόμους. Γι' αυτό δεν τις λαμβάνουν υπ' όψιν οι δικαστές».

Αυτό άλλωστε αποφάνθηκε και το Συμβούλιο της Επικρατείας με την πρόσφατη απόφασή του η οποία «παγώνει» προσωρινά τους διαγωνισμούς που πραγματοποιήθηκαν ή έχουν δρομολογηθεί να πραγματοποιηθούν, στο πλαίσιο του παραπάνω νόμου και της σχετικής εγκυκλίου για την πρόσληψη καθαριστριών με ατομικές συμβάσεις εργασίας, σε νοσοκομεία και τα εποπτευόμενα από το υπ. Υγείας νομικά πρόσωπα. «Αποδείχθηκε και στο ΣτΕ ότι είχαμε δίκιο, δεδομένου ότι η απόφαση στηρίχθηκε στην προαιρετικότητα του νόμου» σημείωσε ο πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ.

Τη νομοθετική ανεπάρκεια για την

Από τα τέλη της δεκαετίας του '80

ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ των ιδιωτικών συνεργείων -άτυπα- άρχισαν να μπαίνουν στα δημόσια νοσοκομεία στο τέλος της δεκαετίας του 1980. Η κερκόπορτα άνοιξε με την εκχώρηση των υπηρεσιών καθαριότητας, που συστηματοποιήθηκε από την κυβέρνηση της Ν.Δ. την περίοδο 1990-1993, εφόσον δε

στοίχιζαν περισσότερο από το αντίστοιχο μόνιμο προσωπικό. Μετά, το ΠΑΣΟΚ (με τον νόμο 2646/98) εκχώρησε και τη φύλαξη σε ιδιώτες με τις ίδιες προϋποθέσεις. Στη συνέχεια, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ με τους νόμους 2889/2001 και 3204/2003 και η Ν.Δ. με τον νόμο 3329/2005

κατάργησαν κάθε περιορισμό και επέτρεψαν την εκχώρηση της καθαριότητας και της φύλαξης καθώς και άλλων τομέων σε ιδιωτικά συνεργεία, «ανεξάρτητα από το ύψος της αμοιβής του αναδόχου και την ύπαρξη κενών οργανικών θέσεων των οικείων κλάδων ή ειδικοτήτων».

υποχρεωτικότητα των συμβάσεων αναγνωρίζει εμμέσως πλην σαφώς το υπουργείο Υγείας με ανακοίνωσή του, στην οποία υπόσχεται ότι θα νομοθετήσει. «Αποτελεί αμετάκλητη πολιτική επιλογή της κυβέρνησης η απομάκρυνση των εργολάβων από τα νοσοκομεία και η προάσπιση των εργασιακών και μισθολογικών δικαιωμάτων των εργαζομένων» αναφέρει η σχετική ανακοίνωση και προσθέτει ότι «θα αναλάβει, εντός του Αυγούστου, νομοθετική πρωτοβουλία η οποία θα κατοχυρώνει αυτή την πολιτική επιλογή, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, εξοικονόμησης πόρων, προστασίας των εργαζομένων και προάσπισης της Δημόσιας Υγείας». Οψόμεθα.

Οι επίμαχες συμβάσεις

Όσον αφορά τις υπάρχουσες συμβάσεις -έστω και παγωμένες- η «Εφ.Συν.» είχε καταδείξει, έχοντας εξασφαλίσει δύο ατομικές συμβάσεις έργου εργαζομένων στην καθαριότητα στο ΨΝΑ «Δρομοκα-

ίτειο» (το πρώτο νοσοκομείο που υπέγραψε συμβάσεις με τους εργολαβικούς εργάτες), ότι με αυτές η κυβέρνηση ουσιαστικά καταργεί εργατικά δικαιώματα όπως τον 13ο και τον 14ο μισθό που αναγνωρίζονται στον ιδιωτικό τομέα, το επίδομα άδειας, την άδεια εγκυμοσύνης, τα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα, την κανονική και αναρρωτική άδεια, ενώ και μισθολογικά οι εργαζόμενοι βρίσκονται στην καλύτερη περίπτωση στην ίδια ή σε χειρότερη θέση.

Αναλυτικότερα, οι αμοιβές με τις νέες συμβάσεις έργου για όσους έχουν υπογράψει 5ωρο είναι 370 ευρώ καθαρά και για όσους έχουν υπογράψει 8ωρο είναι 600 ευρώ καθαρά τον μήνα για 12 μήνες. Τα αντίστοιχα ποσά την εποχή των εργολάβων ήταν 350 ευρώ για το 5ωρο και 600 για το 8ωρο, επί 14 μισθούς. Την ίδια ώρα, αν οι εργαζόμενοι προσλαμβάνονταν με σύμβαση εργασίας στο Δημόσιο θα έπαιρναν 800 για το 8ωρο, με άδειες, ένσημα του ΙΚΑ κ.λπ.

ΣΤΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΛΑΒΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ»

δεσμό των ατομικών συμβάσεων

Απαντώντας στο δημοσίευμα της «Εφ. Συν.», ο αναπληρωτής υπουργός Υγείας Π. Πολάκης, πέραν των χαρακτηρισμών ότι «βασίζεται σε αβάσιμες, αναληθείς και ανυπόστατες πληροφορίες», παραθέτει σύμβαση εργαζόμενης από το Γενικό Νοσοκομείο Πατρών «Αγιος Ανδρέας» η οποία επιβεβαιώνει το δημοσίευμα της εφημερίδας.

Η σύμβαση για 8ωρη εργαζόμενη που επικαλείται ο αναπληρωτής υπουργός αναφέρει ότι η «αμοιβή για το παρεχόμενο έργο ανέρχεται μηνιαίως στο μικτό ποσό των 780,00€ (πλέον εργοδοτικών εισφορών ποσού 253,06€ συν 150,00€ ανθυγιεινό επίδομα). Συνολικό ποσό: 1.183,06€».

Επομένως, καθαρά, η εργαζόμενη -δεδομένου ότι οι εργοδοτικές εισφορές, όπως είναι γνωστό, δεν είναι εισόδημα και το ανθυγιεινό επίδομα των 150 ευρώ μεικτά, 126 ευρώ καθαρά, δεν έχει αποδοθεί μέχρι στιγμής σε κανέναν εργαζόμενο με τέτοια σύμβαση εργασίας γιατί συναντά κώλυμα στο Ελεγκτικό Συνέδριο- θα λάβει 780 ευρώ μείον 150 ευρώ κρατήσεις που αποδίδει η ίδια η εργαζόμενη, δηλαδή 630 ευρώ επί 12 μισθούς και όχι 14.

«Διαφορές δεν υπάρχουν στην ουσία για τους εργαζόμενους μεταξύ της πρότερης και της νέας κατάστασης. Από την ομηρία των εργολάβων περνούν σε μία νέα ομηρία» αναφέρει μιλώντας στην «Εφ.Συν.» ο Κώστας Πετρόπουλος, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο

✱ Οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία, όπως αρχικά είχε επισημάνει σε δημοσίευσμά της η «Εφ.Συν.» (8.8.2016), σημαίνει κατάργηση των άρθρων που διατηρούν τα συνεργεία στα νοσοκομεία και νομοθέτηση ενός διαφορετικού πλαισίου που θα κατοχυρώνει τις ατομικές συμβάσεις εργασίας των εργατών αυτών με το Εθνικό Σύστημα Υγείας

Γενικό Νοσοκομείο Πατρών «Αγιος Ανδρέας» και εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ.

Μέχρι στιγμής, προσθέτει ο ίδιος, δεν έχει πληρωθεί κανένας εργαζόμενος στην Πάτρα, παρόλο που η σύμβαση έργου αναφέρει ότι οι μισθοί κάθε μηνός θα καταβάλλονται στο πρώτο δεκαήμερο του αμέσως επόμενου ημερολογιακού μηνός. Οι συγκεκριμένες συμβάσεις που αναφέρουν ως ημερομηνία έναρξης τις 14/07/2016 δεν είχαν πληρωθεί μέχρι τις 10 Αυγούστου, ημερομηνία που συνέπεσε και με την έκδοση της απόφασης περί παγώματος των συμβάσεων του ΣτΕ.

«Οι συμβάσεις έμπαζαν, γι' αυτό και το ΣτΕ τις πάγωσε» επισημαίνει ο Κ. Πετρόπουλος και προσθέτει ότι «στερούνται νομιμότητας».

Κατά τα άλλα εξηγεί ότι «δεν ξύπνησε πρωί το υπουργείο και είπε αλλάζω καθεστώς ομηρίας των εργολαβικών εργαζομένων. Ο αγώνας για να φύγουν οι εργολάβοι είναι αγώνας που δίνουν οι εργαζόμενοι, τα σωματεία εργαζομένων των νοσοκομείων και η ΠΟΕΔΗΝ χρόνια τώρα».

EUROKINISSI